

Bet. o. Lovf. om Told- og Skibsafgifterne.

paa mange Punkter at faae de niggjældende Told-afgifter forandrede, saaledes som Lovudkastet foreslaar, dels i forskjellige Retninger at nedsette eller endog helt at borttage dem, dels, hvad visse Luxus-artikler angaar, at forhøje dem, ligesom ogsaa i, at den nærværende finansielle Tilstand er en saadan, at det ikke bør afholde fra at gaa ind paa disse Forandringer, at der er en Mulighed for, at de til samlet Resultat ville have, at Toldindtægterne i en mindre betydelig Grad ville blive formindskede.

Foruden dog i enkelte mindre vigtige Henseender, hvorefter det Fornødne siden nærmere skal blive anført, at være kommet til den Opfattelse, at det dels af Hensyn til den indenlandske Industri, dels fordi Fordelene ved Forandringen neppe vilde staa i Forhold til, hvad Statskassen vilde tabe, vilde være heldigt at holde sig noget nærmere til de bestaaende Afgiftssatser, end af Regjeringen paa-tænkt, er det væsentlig kun med Hensyn til tvende Poster af Betydning, at Flertallet har ment at maatte udtale sig imod den Afvigelse fra det Bestaaende, som Regjeringen har bragt i Forslag. Den ene af disse er den foreslaaede Ophævelse af Tolden paa Salt. Efter Flertallets Mening er den nuværende Told paa denne Artikel ikke høiere, end at den ikke i Birkeligheden kan være skadelig for den Enkelte, ja, at der endog kan tvivles, om en Afkaffelse af den overhovedet vilde kunne blive mærkelig i Prisen for den, der, som de Allerstørste, indkjøbe, hvad de bruge af Salt, i meget smaa Kvantiteter, og paa den anden Side har netop denne Toldafgift, ved Siden af den betydelige Indtægt, den giver Statskassen, særegne Fordele med Hensyn til dens sikre og lette Opbeholdelse. Der-næst har Flertallet, Melchior dog undtagen, troet, at der var overveieende Grund til at fastholde Landstingets i Sessionen 1871—72 afgivne Bøttum, hvorved Thinget billigede den af Regjeringen foreslaaede Afkaffelse af Skibsafgifterne for den indenrigske Fart, men, hvad Skibsafgiften for den udenrigske Fart angik, udtalte sig for, at den nuværende Afgiftssats af 24 p. Ton burde bibeholdes. Flertallet har nemlig ikke kunnet overbevise sig om, at Thinget har set urigtigt, naar det har antaget, at den Interesse, det for Landets Borgere kunde have at faae denne Afgift efter Regjeringens Forslag nedsat til 16 p. Ton, vilde staa i et altfor utilfrækkeligt Forhold til det Tab, Statskassen vilde lide ved Nedkættelsen.

Saa meget mere finder Flertallet Grund til at tilraade Bibeholdelsen af Salttolden og Skibsafgiften for den udenrigske Fart, som det søger sig overbevist om, at der er andre af de i Lovudkastet omhandlede Afgifter, som det vilde være til langt større Fordel for Befolkningen at erholde ophævede eller nedsatte, forudsat at det skuldes findes rigtigt paa andre Punkter at lade indtræde den Indtægtsafgang af ca. 260,000 Rd., der efter den i Ud-kastets Motiver brugte Beregningsmaade vel om-

trent vil blive undgaaet, naar dette i de anførte Henseende fraviges. Medens nemlig Flertallet overhovedet er af den Formening, at det i Almindelighed vilde være ubilligt at klage over Størrelsen af de nuværende Toldafgifter, finder det dog dette især hvad de Toldafgifter angaar, der opbeværes af, hvad der indføres til umiddelbart Forbrug. Flertallet ser ikke rettere, end at disse Afgifter i det Hele maa erkjendes for at være særdeles kempelige; i alt Fald ere de nu saaledes tilvante og derved indpasse i alle Forhold, at der selv om det maatte vilde søles, hvis de fra Først af skulde indføres, ikke kan være Tale om, at de nu skulde fornemmes som nogen Byrde. Noget anderledes forholder det sig derimod efter Flertallets Opfattelse med Toldafgifterne af de Varer, der indføres som Raastoffer eller Hjælpstoffer for den indenlandske Produktion. Skjøndt det vistnok ogsaa gjælder om disse Afgifter, at de i det Hele ere saa lidet besværende, at de ikke kunne give nogen bespøjet Grund til Klage, maa Flertallet dog erkjende, at, hvis det lod sig gjøre at gaa over til et System, hvorefter de vigtigste af disse Artikler bleve aldeles toldfrie, vilde dette, igjennem den forsøgede Virksomhed, der derved vilde fremkaldes, aabne Udsigt til Fordele for Landet, der i økonomisk Betydning for det hele Samfund langt vilde kunne overstige Indtægtsstabt for Finantierne. Ligesom man derfor kun har kunnet glæde sig ved, at Regjeringen har set sig i Stand til at foreslaa Tolden paa en Artikel som Stenkul aldeles ophævet, saaledes vilde man ogsaa — ikke mindre end Folkethinget, — anse det for særdeles gunstigt at faae Toldfriheden udstrakt til tillige at omfatte Metaller saa vel som Lønner og Aræ, der indføres til Forarbejdning, og nogle af Flertallets Medlemmer anse dette for at være af saa stor Interesse, at de, idet de regne, at Lovudkastets finansielle Resultater ikke ville blive væsentlig forandrede ved, at Friggjørelsen af disse Varer sættes i Stedet for de Rettelser med Hensyn til Salttolden og Skibsafgiften og de andre Afgiftsformindskelser, som Flertallet tilraader at lade udgaa af Ud-kastet, finde det ubetænkeligt ligefrem at anbefale en saadan Substitution. Andre Medlemmer af Flertallet kunne dog ikke heri være enige. Foruden at de nære nogen Tvivl, om ikke Finantierne dog vilde komme til at tabe ved Forandringen, ere de paa ingen Maade overbeviste om, at det vil være muligt at holde de af mange Grunde nødvendigt stigende Statsudgifter inden saadanne snevre Grændser, at en Formindskelse af den i Lovudkastet beregnede Indtægtsafgang ikke skulde være at betragte som en væsentlig Fordel, og skjøndt de erkjende, at der blandt de nu toldbare Varer neppe er nogen, paa hvilke Tolden hellere maa attraas ophævet end paa de anførte Raastoffer, finde de derfor, efter at Regjeringen foruden at foreslaa Salttolden affattet tillige har gjort Forslag til Nedkættelser, der ingenlunde ere ubetydelige, i Tol-